

Nr 847

Av herr Ståhl, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 39, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Vid Nordiska rådets fjortonde session i Köpenhamn antogs bl. a. en rekommendation om utvidgat nordiskt samarbete på atomenergiforskningens område. Rekommendationen (nr 31/1966) har följande lydelse:

Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att låta utarbeta en redogörelse för resultaten av det samarbete, som hittills har bedrivits mellan de nordiska atomenergikommissionerna och deras underorgan, för de planer som föreligger för detta samarbetes vidare utbyggnad samt för de besparingar eller den ökade effektivitet, som kan uppnås vid en arbetsfördelning eller andra former för utvidgat samarbete mellan de nordiska länderna på detta område.

Underlaget för rådets behandling av frågan utgjordes bl. a. av ett av tre danska rådsmedlemmar väckt tilläggsförslag. I förslaget erinrades inledningsvis om att — efter rekommendation från Nordiska rådet — ett nordiskt kontaktorgan för atomenergifrågor inrättats med uppgift att följa planläggningen och verksamheten på atomenergiområdet och främja samarbetet mellan de nationella atomenergiorganisationerna och de under detta sorterande forsknings- och försöksinstitutionerna. Förslagsställarna framhöll att kontaktorganets årliga berättelser inte gav någon fullständigare bild av samarbetets art eller av de möjligheter som kunde finnas för en vidare utveckling av detsamma. Ej heller gick det att bedöma, om genom ett vidgat nordiskt samarbete och en mer genomförd arbetsfördelning större resultat kunde uppnås av de mycket stora anslag som i alla de nordiska länderna används för atomenergiforskning.

Då nu en sådan utförligare redogörelse skall utarbetas, är ändamålet att få en allsidig belysning av den tillämpade atomenergiforskning som bedrivs på olika håll. För att redogörelsen skall kunna få denna karaktär bör vid dennas uppgörande medverka företrädare för forskningen, de olika statliga institutionerna på området, AB Atomenergi liksom övriga för atomenergiens utnyttjande intresserade, såsom kraftproducenterna i landet samt den del av verkstadsindustrien som är engagerad i reaktorbyggande. En möjlighet som bör prövas är att anförtro arbetet med den svenska delen av den efterfrågade nordiska redogörelsen åt den nyligen tillskallade utrednings-

kommittén under landshövding Lemnes ordförandeskap, vilken har till uppgift att utreda statens fortsatta insatser på atomenergiområdet.

Den ifrågavarande redogörelsen torde vara av intresse inte bara för politiker, forskare och ämbetsmän i Norden utan även för en bred allmänhet som med stort intresse följer utvecklingen på detta område.

Under återopandande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 39 måtte anhålla att Kungl. Maj:t ville medverka till att den redogörelse för det nordiska atomforskningssamarbetet, som begäres i Nordiska rådets rekommendation nr 31/1966, blir allsidig och klarläggande.

Stockholm den 13 april 1966

Manne Ståhl (fp)

Nr 848

Av herr Larsson i Hedenäset, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 48, angående tillskott till Norrbottens järnverk aktiebolag.*

(Lika lydande med motion nr 689 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 48 framlägges förslag om tillskott till Norrbottens järnverk aktiebolag. Den fråga det här gäller innefattar för dagen ett medelstillskott till NJA. På sikt aktualiseras framtidsbedömningar av den största betydelse. Framtidsperspektiven omfattar ej blott frågan om storleken av statens ekonomiska engagemang utan gäller även övre Norrlands utveckling och i vidaste bemärkelse frågan om sysselsättning och folkförsörjning i denna landsdel. Mot denna bakgrund framstår det som viktigt att den prövning av frågan om NJA:s ställning och framtida utveckling som nu kommer till stånd får en konstruktiv inriktning. Målet måste vara att söka nå fram till en utveckling av företaget så att det även ur strängt företagsekonomiska värderingar framstår som motiverat.

Motiven för uppförande av NJA

Beslutet om anläggande av ett järnverk i Norrbotten fattades vid 1939 års riksdag. I propositionen nr 70 år 1939 redovisade departementschefen